

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

Şair Ali Özdoğan

KANAYAN RUHUM

Kanayan rûhumu görmez beni derd-nâk eder hep
Bilirim nâz ü tegâfûl bî-sebep hem bî-sebep
Ah açıp lâne-i kalbim ona sunsam mı acep
Bilirim nâz ü tegâfûl bî-sebep hem bî-sebep
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

ÜMİD VE BAHAR

Sararan yaprağa benzer şu ümîdimde bahar
Gelecek der dururum amma gelen güz ya kışım
Nicedir gonca-i rânâ deliyor rûhumu hâr
Ne hazindir şu gülistan ya hazindir bakışım
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

KİMİ FARKLILIKLAR

Kimi fânî dem'e meftûn kimi sevdâ diyecek
Kim derûn sırrına âşkıyla süveydâ diyecek
Gonca bilmez kimi bülbüllere şeydâ diyecek
Kim derûn sırrına âşık ki süveydâ diyecek
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

CANA

Bir serâb olsan da rûhum aşk içinden kâm alır
Boş kalır cânâ şu dünyâ sevgisiz bomboş kalır
Aldanır ah kim ki sevmez bir ömür hep aldanır
Boş kalır cânâ şu dünyâ sevgisiz bomboş kalır
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

TEZ GEÇERMİŞ

Tez geçermiş hem bahârın guncasından yâre çok
Rûhu hûn eyler ciğer-suz iftirak binler belâ
Derd-i aşktan gel de el çek derdi çok, mehpâre çok!
Bir tuzaktır tîr-i müjgân bin tuzak çesm-i elâ
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

YA İLAHİ...

Sanki yetmez olma nâlân başka dertten muzdarip
Tez ağûşun aç duâ et kıblegâhından varıp
Yâ İlâhî çâre göster rûhu hûn eyler firâk
Hâr-ı dünyâ nâr-ı dünyâ iftirâkmış iftirâk...
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SEVERİM

Severim cân ü gönülde a benim nâzeninim
Seninim der de durur dîl susamaz der seninim
Say ezelden beridir hasreti söyler eninim
Seninim der de durur dîl susamaz der seninim
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

CANA

Hıçkırın rûhuma eş kalbi kırık dertli hezar
Dem sabâdır bize cânâ ki gönül sanki mezar
Bir ümit sun ne olursun değişir nağme-i zar
Dem sabâdır bize cânâ ki gönül sanki mezar
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

TEVHİD OKUNUR

Tevhid okunur nûr ile gör cümle simâdân
Hakk kudretidür neşr edilür onca imâdan
Aldanma gönül rahmeti gör sanma ki yüktür
Vallahi dönen kullar için affı büyüktür
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HASRET

Rûhum nicedir hasrete dûçar kanıyor gel
Firkat yetişir ah şu ciğer-sûz yanıyor gel
Ağyar elidir gel beni nâçâr sanıyor gel
Firkat yetişir ah şu ciğer-sûz yanıyor gel
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HAKTAN O IŞIKLAR

Benden mi sanırsın yuh sana hâsid
Hakk'tan o ışıklar camda ne var hey
Vallâhi emirdür def-i mefâsid
Yaklaşma uzak dur, hey canavar hey
Mefûlü feûlün müfteilün fâ

CANA

Gücenmem kırılmam tavrına asla
Küersen de küsem öyle kıyasla
Ümidiyle bekler dîl seni cânâ
O nazdar başın gel göğsüme yasla
Gelip nazlı başın göğsüme yasla
Feûlün feûlün müfteilün fâ

ŞÂİR

Âşikânın iftiraktan âteşi
Anlaşılmaz hem ıraktan âteşi
Sen de sûzanıyla yandın kavrulup
Aşka düştün âşıkandan dem vurup
Fâilâtün fâilâtün fâilün

UNUTUR SANMA

Unutur sanma unutmaz o senin aşkını bil
Naz eder hep oyalar gel bi vefâ şaşkını sil
Sevemez hem bilemez aşk yeridir lâne-i dîl
Naz eder hep oyalar gel bi vefâ şaşkını sil

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

İSTİŞÂRE-İ AŞK

Firâkıyla yakar aşk diyorlar şiârı yok
Eder âşığı Mecnun inan başka kârı yok
0 gül goncası cânâ sanırdım ki hârı yok
Eder âşığı Mecnun inan başka kârı yok
Feûlün feilâtün feûlün mefâilün

BÎ ÜMÎDİM

Bî ümîdim, intizar der cevreder hep yar bana
Zanneder vuslat için ömrümde yıllar var bana
Bilmiyor ah bilmiyor saçlarda kar ağyar bana
Zanneder vuslat için ömrümde yıllar var bana
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GONCA-İ RANA

Nevbahârın geçmesin gonca-i rânâ senin
Amma yanlıştır aşk için verdiğin mânâ senin
Bilmedim kastın nedir kıydığın cânâ senin
Amma yanlıştır aşk için verdiğin mânâ senin
Fâilâtün fâilün fâilâtün fâilün

SAHTE YÜZ

Sahte yüz dünyanın yıkanmaz kiri
Maske takmış saklar sabî vü piri
Fâilatün müstefilâtün feûl

CUMA

İnsan bu lâyıık elbet gülümser yüz, söz uma
Bir tatlı sır hoş hâlet güzel bir bayram cuma
Müstefilâtün Müstefilâtün müstefilün

OYALAN

Ne çabuk geçti şu yıllar bana lahzâ mı kalan
Oyalan ah deli gönlüm yine gül sen oyalan
Gelecek san o bahardan yaşanan gün de yalan
Oyalan ah deli gönlüm yine gül sen oyalan
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

FİRKAT-İ YAR YARESİ

Ağlatma yeter firkât-i yar yâresi onmaz
Ol goncaya âşık hezâr hâre mi konmaz
Bî çâre gönül gel ne olur cânımı yakma
Gör âteşi súzânımı sen odda bırakma
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL GÖRMELİ

Cam dâhi utanmış da Güneş bende değil der
Âciz kırılır âyineyim göklere bak sen
İnsan gibi Hakk nûrunu gör Hakk'a eğil der
Vallahi gönül görmelidir gayrı ırak sen
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HAFIZA-YI MEYDAN

Hâfıza-yı meydan da nisyanla mâlül müdür
Taş utandı hercâi nezdinde bir zûl müdür
Fâilâtü müstefilün fâilatün feûl

KERİM RABBİM

Güyâ bakmam şu sırtımda dünya yüklü hörgüce
Yaşım yetmiş ömür bitse hâlâ meftunum güce
Meğer âciz idim ammâ nefis gösterdi pek yüce

Kerim Rabbim utandırma el açtım dönüp sana
Hatam çoktur günahım da affet bahşedip bana
Mefâîlün mefâîlü mefûlâtü fâilün

AŞK-I MEVLA

Ne gönülde aşkı kalmış ne de hâtırası bende
Bırakıp giden vefâsız sevemez ki aşkı tende
O Kerem o Aslı Leylâ o Şirin Yusuf Züleyha
Bize der ki aşk-ı Mevlâ bize der ki aşk-ı Mevla
Feilâtü fâilâtün feilâtü fâilâtün
(Mütefâilün feûlün mütefâilün feûlün)

SERAB-I AŞK

Serâb-ı aşka düşmüş hayâl içinde gönlüm
Arar mısın dilârâ Maçın ü Çinde gönlüm
Sanır mısın ki hâlâ neden niçinde gönlüm
Arar mısın dilârâ Maçın ü Çinde gönlüm
Mefâîlün feûlün mefâîlün feûlün

GÖNÜL

Şâd olma gönül sanki ebed yurduna geldin
Bir zerre-i kâm almaya gör kürre-i nardır
Firkat ne ateş say ki nöbet yurduna geldin
Her vuslatının âhiri zâr âkibi zârdır
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖZYAŞLARI

Rûhun asil suyu, şu gözyaşlarım
Damlar da kalbimi şifâyab eder
Müstefilün mefeilün fâilün

YİNE DERTNÂK OLACAK

Beni mehtâba çağırılmış gibi akşamda yüzün
Yine derdnâk olacak dîl yine etvâr-ı hüzn
Ve bahar coşkusu bekler yetişir rengi güzün
Yine derdnâk olacak dîl yine etvâr-ı hüzn
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

HATIRALAR

Yine çeşimde benim katre misal hatıralar
Hepsi bir bir sıralar sanki visâl hâtıralar
Kanıyor lâne-i kalbim kanıyor hep yaralar
Hepsi bir bir sıralar sanki visâl hâtıralar
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

“AN” ONA DERLER

Her ân yeniden doğmayı bil Hû de nefeste
Billâhi uçar can kuşu durmaz ki kafeste
Ey bâd-ı sabâ zikri duyur rûhuma es de
Ben dâhi duyup zikredeyim an ona derler
Vallahi coşar ah bu huşû içre seherler
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

NE BİLİR

Ne bilir hâlimi nazdar ne sorar derdi nedir
Nevbahar yaz demeden rûhuma kış erdi nedir
Bî vefâ yâre demem, yâr edemem ben nicedir
Nevbahar yaz demeden rûhuma kış erdi nedir
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

SINANMAK

Gözün var fânîyi eyle temâşa

Nedendür binlerce mûcize san'at
Sebepsüz olmaz ki tövbe de hâşâ
Sınanmaktır burda gayrısı inat
Mefâîlün fâ mufâaletün fâ

NASRETTİN HOCA

Mekanın nur olsun Hâce Nasrettin
Şu millet kaç kar'at sen beyân ettin
Libasmış herşeyden evvelâ kıymet
Ne emsalsiz tiynet, dermeyân ettin

KÜFRETME

Müslüman değilsen dur etme ibâdet
Dîne küfredip sövmek kim dedi âdet
Fâîlün mefâîlün müfteîlün fâ

AŞKA DÜŞMEK

Ümîdim, hayâlîm saklı serâbım
Sanırlar ciğer-sûz dertle harâbım
Sevip aşka düşmek şevkutarâbım
O yoldan açılmış bâb-ı hakikat
Ki Mecnuna Mevlâ bul dedi firkat
Feûlün feûlün müfteîlün fâ

DİL-İ ŞEYDA

Neş'eyab olmak mı varmış kim demiş, can hastadır
Bir vefâsız hasretinden dîl-i şeydâ yastadır
Say o Leylâ say ki Mecnun misli bir miyastadır
Bir vefâsız hasretinden dîl-i şeydâ yastadır
Fâîlâtün fâîlâtün fâîlâtün fâîlün

EY NAZLI GÜZEL

Gün döndü, bu akşam yine mehtâb ile gel sen
Ey nazlı güzel, cânıma can sanma ki el sen
Cevrin bana nîmet kızamam bağrımı delsen
Sen nazlı güzel, cânıma can sanma ki el sen
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SEN

Bir katre-i gâm sîne-i sûzanını delse
Vuslat diye bekler ya gönül hasreti gelse
Ümmîdi yitik gözlerinin yaşları sel'se
Giryanı bırak hüznü bırak ye'si bırak sen
Gel Şemse uzan aynanı kır eyle ırak sen
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

YÂR-I FÜSUNKAR

Girdâbına düştüm yine ey yâr-ı füsunkar
Aşkın ki yakar yanma demez hân ile hünkar
Etmem edemem hâlîmi ben kimseye inkar
Aşkın ki yakar yanma demez hân ile hünkar
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

MÜSTAKİM OL

Hak yolundan zerre şaşmak haddi aşmaktır bana
Müslümansan 'müstakim ol hey!' Deyûben vur bana
Zâyî olmaz hak bırakmaz gerçi Rabbim kimsede
Kalmasun şol dâr-ı ukbâ fâniden zordur bana
Fâîlâtün fâîlâtün fâîlâtün fâîlün

UYANSAK

Şol devir ki cümle âlem maddiyat'çün râm imiş

Bari bir defâ uyansak her cumâ bayram imiş
Fâilâtü fâilâtün fâilâtün fâilün

DİL-İ ŞEYDA

Dîl-i şeydâ âşka düştü âteş içre her yeri
Neş'eyâb et gel seninle bir lahzâ yeter peri
Gül, zerâfet gülşeninde kiskandır o gülleri
Neş'eyab et gel seninle bir lahzâ yeter peri
Fâilâtün fâilâtü müstefîlü fâilün

SEVERİM HÜZNÜMÜ

Severim hüznümü bilmez ki o yar mihnetidir
Küsemem bahtıma sevdâ bana Hak nîmetidir
Kanıyor kâlb-i derûnum soramam hikmetidir
Küsemem bahtıma sevdâ bana Hak nîmetidir
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

GÜLE BENZER

Güle benzer güle benzer açılan gonca misal
Nice etvârını gizler bana sunmaz da visal
Yetişir dîl bu figânın o nevâ besteyi sal
Nice etvârını gizler bana sunmaz ki visal
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

NE OLUR

Nicedir cevrimi çektim nice ettin de füsün
Ne olur sevgiye dâir bana ümmîdimi sun
Aşkımın gülleri cânâ niye solsun kurusun
Ne olur sevgiye dâir bana ümmîdimi sun
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

KİMDİR?

Söylesünler ben neyim çün beden vü tendeyim
Ben de elbet bendeyim gizleyen kimdür bana
İçte binler fabrikam hücreler yazmaz rakam
Kudretim yok ruh takam gizleyen kimdür bana
Ah utandım yok yüzüm dalda mûciz dut üzüm
Yahu leyl'im gündüzüm gizleyen kimdür bana
Can hayırdan zerredür ânı ömrüm kerredür
Kim çevirmiş şerredür gizleyen kimdür bana
Fâilün müstefîlün fâilün müstefîlün

İHKAK-I HAK

Ol Hakk'ı duymasan da ihkâk-ı hak muhakkak
Uysan da uymasanda ihkâk-ı hak muhakkak
Etvârı ihtilâle tövbenle gir de âdem
Tut dilde zikr-i Hakk'ı Hû Hû deyû demâdem
Mefûlü fâilâtü müstefîlün feûlün

GONCA-İ RANA

Açılır gonca-i rânâ, ya o etvârı nedir
Yakıyor rûhumu dil-hún edecek hârı nedir
Âh ü zârım yetişir âhıma ısrârı nedir
Rahneler rûhumu dil-hún edecek hârı nedir
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SEV DURMA

Ah gonca açar korkusu hâr sanki hezârın
Bilmez mi acep hârı karar devr-i bahârın
Firkat! Kavuran sineleri bâis-i zârın
Sev durma hezar kıymeti var leyl ü nehârın

Sev durma aman kıymeti var leyl ü nehârın

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

DÜNYÂ

Fânide coştı insan nedir bu ses bu sedâ

Ahreti dahi eyler onun yolunda fedâ

Kabri unuttu ruhlar kibir içinde edâ

Değdi mi sanki heyhat olup da nefse gedâ

Neş'e içinde vuslat hüzün içinde vedâ

Müfte'ilün feûlün mefâîlün feilün